

דשְׁדָה ובלעם היכה אותה להטotta אל דרך הסט"א ולהטotta אותה מדרך הקדושה שהלכה אליה. אמר רבי יוסי, בין מלאכא ובין בלעם הן **אתנא בעאקו** האתנון הייתה בצרה בין מהמלאך המישירה לדרך הקדושה ובין מבלעם המטה אותה שוב בדרך הטומאה ולא ידעה באיזו דרך ללכת. **לבדת פדר** **חמא בלעם, שלא היה יכול, בדין** וכאשר ראה בלעם שאינו יכול להטotta את האתנון בדרך ויד את האתנון במקל. **בדאת מר** כמו שביארנו שהטעינה בכח הדין הנקרה מקל.

הפסוקים רומיים לחכמה עליונה וסודות גדוילים

ויעמד מלאך יהוה ונגו. אמר רבי אבא, **במה איתך?** **לאסתכלא במלוי דארץיתא** כמה יש לנו לחתבון בדברי התורה, **הני קראי רמייזי** (דף ר"ט ע"א) **בחכמתא עלאה** אלו הפסוקים רומיים לחכמה עליונה. **ובין למגננא נפק האי מלאכא,** **לאתחואה לחדר אתנא.** או **למייקם בין ברמייא לךבלת,** **ומגננא הכא זומננא הכא** וכי לחינן יצא המלאך להראות לאתנון אחת או לעמוד במשעול הכרמים כנגדה פעמיין ובפעם השני. **אללא בלא רזא עלאה הוא** אלא ודאי שככל זה טודות עליונים, **ובכלא בעי קדרשא בריך הוא** בגין **לאגננא עליהו דישראל,** **ולא ישילטו בהו זיגזין בישין,** בגין **דאינון חילקיה דקדשא בריך הוא** והכל עשה

הקב"ה בשבייל להגן על עם ישראל שלא ישלטו עליהם מינים הרעים של הسط"א לפי שעם

ישראל הם חלקו של הקב"ה.

אם א מת ייחדת עם אבא וממשיכה מוחין לו"א

ויעמד מלאך יהוה במשועל הכרמים וגו'. תנא, מסטרא

דאמא פד איהי מעתרא למדנו שכאר אימא מתעטרת

במ"ז שהם הגבורות ומתיחdet עם אבא ומקבלת המ"ד שהם החסדים כדי להמשיך מוחין

לו"ז, נפקין בעטרה אֶלָף וְחַמֵשׁ מֵאָה סְטִירִי גְלִיפִין

בתבשיטה יוצאים עם המ"ז אלף וחמש מאות בחינות חוקקים במ"ז שביסודה

הנקראים תכשיטים, כי באו"א האורות הם בבחינת מאות וכיון שהם ה' חסדים וחמש גבורות

וככלותם חמיש בסיסוד הרי הם חמיש עשרה שכט אחד בבחינת מאה لكنם אלף וחמש

מאהו. **ובך בעאת לאוזינוֹן במלפָא** וכאשר אימא רוצה להתייחד עם

אבא, מעתרא בחד עטרה דארבע גוונין. (גוונין) היא מתעטרת

בעטרה אחת מז"א והיינו במוחין של ז"א שהם כוללים חכמה בין חסדים וגבירות והם

ארבע גוונים כי החכמה גוון לבן והבינה גוון אדום חסדים גוון יrok הנוטה לבן והגבירות

גוון תכלת **איינון גוונין מטלחתן באربع סטרוי עלא מא** ואלו

הגוונים שהם מוחין דז"א הם מאירים באربع צדרי ז"א הנקרא עולם, חכמה במזרח בינה

במערב חסדים בדרום וגבירות בצפון, **כל גוונא וגוונא מטלחתא תלה**

ומגין בההוא סטרא. כל מה ומה מאיר שלוש פעמים באותו הצד שהוא מאיר

בו כי הוא מאיר לג' שבטים **דאינון תריסר תחומי גלייףין** ונמצא שהם

הלימוד היומי

מאירים כי"ב גבולים שהם י"ב גבולי האלבוסוניים החוקקים בתפארת דז"א והם שורש הי"ב שבטים. **וְעַלֵּין וְאַתָּכְלִילוּ בְּתִרְיסֶר אַחֲרֵנִין** והם נכנים ונכללים כי"ב בחינות אחרות שיש בטיפת אבא שהוא המ"ד הנכללה עם טיפת אימה שהוא המ"ן.

בראש העטרה שהוא נשמה ז"א יש ארבע חומות לארבע הרוחות בעין הדגלים **בְּרִישָׁא דְעַטְרָא** בראש העטרה שהוא נשמה ז"א הכוללת כל הי"ב שבטים **אֵית אַרְבָּע שְׂוִירִין לְאַרְבָּע סְטְרִין וְאִינְזָן**

מְגֻדְלוֹת יש ארבע חומות לארבע הרוחות בעין הדגלים והם נקראים מגדלות על שם

שם גבויים במגדל, **כַּמָּה רְאַת אָמֵר** כמו שבתו (שיר השירים ה)

מְגֻדְלוֹת מְרֻקְחִים. מהו מְרֻקְחִים מהו מרקחים שנאמר במגדלות אלו.

כַּמָּה רְאַת אָמֵר, (שיר השירים ג) **מִכֶּל אַבְקָת רֹזֶבֶל** הם בשמיים

שמוכר הרובל והם NAMES הצדיקים שתורתם ומעשייהם הטובים עלולים לריח ניחוח. **וְעַל**

כֶּל מְגֻדְלָא וּמְגֻדְלָא ג' פתחין, קביעין באבני טבן,

מִכֶּל סְטָרָא וּסְטָרָא. ועל כל מגדל ומגדל מאלו הארבעה מגדלים יש ג' פתחים

הקבועים באבני טובות מכל צד וצד והם הארונות המלכות **הָאֵי עַטְרָא, נְהִירָא**

(ס"א טהירא) (ס"א טמיךא) **בְּדַלְוִגִּין דְאֹפִיר** אלו המוחין דז"א שהם העטרה

מאירה בדיוגים של אופיר והיינו שהם מדגנים ממיריות למתיקות על ידי זה הבינה

הנקרא "זהב אופיר", **בְּגִין יְקָרָא דְמַלְכָּא, כַּמָּה דְכַתִּיב** וכל זה בשליל

כבוד אבא כשאימה באה להתייחד אליו שאז נשמה ז"א זה המ"ן והKİשיוטים שלה וכמו

שבתו, (ישעה יג) **אָזְקִיר אַנְוֹשׁ מְפֹז** ואדם מכתר אופיר כי ז"א הוא בחינת

אדם גי' מה, והנוקבא יש בה שם מ"ב וייחד הם גימטריא פ"ז **וְגֹן**.

הלייְמוד הַיּוֹכֵן

תחת נשמת ז"א תלויות ניצוצי הגבורה בסוד פעמון זהב ורימון

תחות עטרא, תלין זגוי דדהבא בסחרנהא תחת זו העטרה
שהיא נשמת ז"א תלולים סביבות אימה ניצוצי הגבורה שם בחינת פעמוני זהב,
זגא דדהבא מסטרא דא, זגא דדהבא מסטרא דא,
וחדר **רמנא.** (ס"א בגנו) פעמון זהב מצד זה ופעמון זהב מצד זה ורימון אחד בתוך
הוגים **כגונו ההוא רמנא,** אית בה אלף זגין באותו הרימון יש
אלף פעמוניים כי טיפת הגבורה מתרבה בידי דאימא עד אלף ע"י טיפת המ"ד דאבא שהוא
בחינת אלפיים, **וכל זגא מג'יהו, מתלהטה בסומקה בחוזרא**
וכל פעמון ופעמון של גבורה מהם לוחט באודם הגבורה דאימא ובלבון החסדים דאבא
המתקאים. **ההוא רמנא אתרפלג בפלוגין ארבע** אותו הרימון
שהוא יסוד דאימא נחלק לד' חלקים כנגד מוחין דז"א שהם ח"ב ח"ג, **וקיימא**
פתיחה, לאתחזאה זגהה והוא עומד פתוח כדי שיראו ממנו הפעמוניים
בסוד האם המיסרת את בניה כי ממנה יורדות הגבורות לו"א ומשם למלאות. **תלת**
מאה ועשרין וחמש זגין לסטרא דא, וכן לכל סטרא
וסטרא שלש מאות עשרים וחמש פעמוניים לצד אחד וכן לכל צד וצד והם סוד ה'
פעמוני דין העולה ש"ך עם ה' חסדים המתקאים אותם ונעשה שכ"ה וזה פעמים שם אדרני'
כי לכל דין נוסף א' אחד, **עד דמרתלהטן ארבע סטרי עלמא**
מחיזז רכל פלא ואפלכא עד שמארים ארבעה צדדי העולם שהם ד' קצוות
דיסוד דאימא ממראה הגבירות שבכל פלא ואפלכא עד שמארים ארבעה צדדי העולם שהם ד' קצוות
פלח הרמן. **במה דכתיב** ואלו הד' חלקים נקראים פלא הרימון כי היסוד

ה לימודי היומי